

Ophør vil overgaa til Leie med kort Opfigelse, er det ikke mere end billigt, at disse Husmænd sikkert en bedre Stilling end den uheldige stadig at være udsat for Opfigelse med $\frac{1}{2}$ Aars Frist, hvorfor Mindretallet tilfulde er enigt i Lovforslagets længere Opfigelsesfrist og Erstatningsret for visse udførte Arbejder og Forbedringer.

Hvad det Sidste angaar, saa omhandler jo Lovforslaget ikke alene de Arbejder, som Brugeren paa egen Haand kan foretage, men ogsaa hvad der foretages efter kontraktmæssigt Paalæg af Eieren. Leieren vil naturligvis ikke uden Grund foretage Forandringer ved Huset eller Lodden. Han løber altid den Risiko ikke at faae Erstatning efter 10 til 30 Aars Forløb, og under alle Omstændigheder bliver i Erstatningen fradraget, hvad Fordel Brugeren selv har havt af den foretagne Forbedring.

Har Lovgivningen i sin Tid kunnet give Fæstegaardmændene denne i § 4 omhandlede Erstatningsret, kan Mindretallet ikke indse, at der kan være Noget til Hinder for ogsaa at give samme Ret til Fæstehusmændene. Det maa dog anses for retfærdigt, at de Gode, som i den Henseende ere komne Gaardfæsterne til Del, ogsaa maa anvendes lige overfor Husfæsterne.

Det maa anses for tvivlsomt, om det er rigtigt, at Erstatningsretten altid skal tabes, naar Opfigelse sker fra Leierens Side. I mange Tilfælde kan det være ubilligt, at Leieren, naar han selv opstiger, ikke skal have Erstatning, da Forbedringen kan være aldeles nødvendig eller sket efter Paalæg af Eieren, og kommer jo ogsaa denne til Gode. Mindretallet vil dog ikke stille Ændring i den Henseende til § 9.

Mindretallet er fuldstændig enigt med

det tidligere Folkethingsmindretal i dettes før omtalte Udtalelse om det Billige i, at Lovgivningen tager Bestemmelse om længere Bortleie af Huse med Jord. Den korte Opfigelsesfrist, som nu er gjældende, maa nødvendigvis medføre en Usikkerhed i Bestibelsen for Brugernes Bedkommende, som sikkert kan mærkes i Driften og Vedligeholdelsen af Bygningerne. Selv om der er et godt Forhold imellem Eier og Leier, kan der dog nemt komme en Kurre paa Traaden, og under alle Omstændigheder vil det, at Brugeren juridisk ikke har fast Grund under Fødderne, forhindre større og nyttige Forbedringer, som vil give ham mere Udbytte og større Velstand, samtidig med, at Huset og Loddens Værdi stiger for Eieren.

At den kortvarige Leie maa være demokratisk i politisk Henseende, ligger i Sagens Natur. Det afhængige Forhold vil ofte udelukke en fri Benyttelse af Valgretten, og denne Afhængighed er naturligvis Aarsag i, at Bevis i den Henseende ikke let kan tilvejebringes. Men det maa dog anses for heldigt i alles Interesse, at et saadant usikkert Forhold, til hvilken politisk Side det end helder, kan undgaaes.

Naar Flertallet formener, at Lovforslagets Vedtagelse vil medføre en større Medlæggelse af Fæste- og Leiehuse, da tror Mindretallet ikke, at dette vil ske, men var det alene Grunden, hvorfor Flertallet er imod Lovforslaget, saa var det vel ikke saa vanskeligt, at tage Forholdsregler derimod.

Mindretallet indstiller derfor Lovforslaget til Vedtagelse med følgende Ændringer:

§ 1 og § 2 udgaa og de følgende Paragrafers Nummerfølge rettes i Overensstemmelse dermed.

Casper sen.

Larsen.

Mourier-Petersen.

Rasmussen.

Steffensen.

Formand og Ordfører.